

מקורות פורים תשע"ט מה תכלית השתייה וההתחפשות בפורים?

אח"כ הביא חזיר והרגו שם, אח"כ הביא קוף והרגו תחת הכרם - והטיף דמם באותו הכרם. בכך רמז לו השטן: קודם שישתה אדם מהיין, הוא תם ככבש, שאינה יודעת כלום וכרחל לפני גוזזיה נאלמה. שתה כהוגן, הוא גיבור כארי ואומר: אין כמוני בעולם. כיון ששתה יותר מדי, נעשה כחזיר, מתלכלך במי רגלים ובדבר אחר. נשתכר, נעשה כקוף, עומד ומרקד ומשחק ומוציא נבלות הפה.

ישעיהו כה,ז: ובלע בהר הזה פני הלוט - הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגויים.

מלבי"ם: אז יבלע ה' ויסיר את המסוה העוטה ומכסה על פני העמים.

4. ימי הפורים (ליברמן) בשם אדמור"י סדיגורא: העניין מה שנוהגים העולם לשנות את עצמם בפורים כי אז התנהג השם יתברך גם כן בהסתור, כדאיתא בגמרא (חולין קלט) אסתר מן התורה מניין? שנאמר 'אנכי הסתר אסתיר', כי בפורים היה הנס והתגלות אלוקות מלוכש בדרכי הטבע.

אבודרהם פורים: כל הנסים שנעשו לישראל בימי אחשוורוש היו על ידי משתה. ושתי נטרדה מהמלכות על ידי משתה היין, שנאמר 'ויהי ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר להביא את ושתי' ... וכן מפלת המן הייתה על ידי משתה. לכן חיבו להשתכר ויהיה נזכר הנס הגדול במשתה היין.

5. תורה אור צו,א: והנה המשכת אור א"ס ב"ה ... החלה במתן תורה... אבל בימי המן 'וקבל היהודים' - קבלה גמורה בבת אחת ... זכו אז ישראל למדרגת הביטול הגדול על ידי מסירת הנפש על קידוש השם, שהרי אם רצו להמיר דתם, לא היה המן עושה להם כלום, שלא גזר אלא על היהודים. אלא שהם מסרו עצמם למות כל השנה כולה ולא עלה להם מחשבת חוץ חס ושלום.

תורה אור צה,ד: והנה פורים ויום הכיפורים הוא בחינה אחת (שיום כיפורים הוא כ-פורים)... שכמו שיום הכיפורים הוא בחינת תשובה עלאה ... כך בפורים זכו ישראל לתשובה עילאה על ידי המסירות נפש... והנה גילוי בחינה זו ביום הכיפורים (הוא ע"י שאין בו אכילה ושתייה, אבל בפורים ... הוא על ידי שתיית היין דווקא שהוא בחינת יין המשכר, דהיינו ביטול הדעת וההשגה.

1. אבות ו,ד: התורה נקנית בארבעים ושמונה דברים ואלו הן: בתלמוד, בשמיעת האוזן ... וביישוב.

ברטנורא: ביישוב הדעת.

מורה נבוכים א,לד: ואי אפשר היות דברים אמתיים, רוצה לומר המושכלות שלמות, אלא לאיש מלומד המידות בעל נחת שלו וישוב (הדעת).

רמב"ם דעות ד,א: היות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא, שהרי אי אפשר שיבין או ידע דבר מידיעת הבורא והוא חולה. לפיכך צריך להרחיק עצמו מדברים המאבדים את הגוף ולהנהיג עצמו בדברים המבריאים.

שבת קיד,א: כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה.

רש"י: שצריך להיות חשוב לכבוד תורתו ... וזה ממאס עצמו בעיני הבריות ונמצא משניא את התורה.

2. מגילה ז,ב: אמר רבא: חייב איניש לבסומי בפוריא, עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. רבה ורבי זירא עשו סעודת פורים. השתכרו וקם רבה ושחט את רבי זירא. למחר, ביקש רחמים עליו והחייהו. לשנה הבאה, אמר לו: בוא ונאכל סעודת פורים יחד. אמר לו: לא בכל שעה מתרחש נס.

רמ"א תרצו,ח: מה שנהגו ללבוש פרצופים בפורים, וגבר לובש שמלת אישה, אין איסור בדבר מאחר שאין מכוונים אלא לשמחה בעלמא.

ספר לב העברי א/עמוד ד: שמעתי שהרמ"א ז"ל מת בן ל"ג שנים, ביום ל"ג בעומר, בשנת של"ג וכתב ל"ג ספרים, והמספיד סיפר עליו ל"ב שבחים והיה מצטער למצוא עוד שבח להשלים מנין ל"ג, עד שבא זקן אחד ואמר שמנהג רמ"א ז"ל היה להתחפש בפורים בבגדי עני, ובכל בית שואל מים לרחוץ ידיו לאמור כי עוד לא התפלל ערבית, למען יזכרו בני הבית להתפלל ערבית ולא ישכחו מפני טרדתם בסעודת פורים.

תיקוני זוהר נז,ב: פורים נקרא על שם יום הכיפורים שעתידים להתענג בו ולשנותו מעינו לעונג.

3. מדרש תנחומא נח יג: כאשר בא נח ליטע כרם, בא השטן ושאל מה אתה נוטע? אמר לו: כרם, פירותיו מתוקים ועושים מהן יין המשמח לבבות. אמר השטן, בוא נשתתף שנינו בכרם זה. מה עשה השטן? הביא כבש והרגו תחת הגפן, אח"כ הביא אריה והרגו שם,